

**Порядок з
організації та функціонування управління ризиками
в системі ДСНС**

I. Загальні положення

1.1. Порядок організації та функціонування управління ризиками (далі – Порядок) як невід’ємний елемент системи внутрішнього контролю в системі ДСНС визначає механізм організації і функціонування управління ризиками.

1.2. Цей Порядок встановлює вимоги щодо здійснення організації та функціонування управління ризиками в ДСНС.

1.3. Порядок виконання у ДСНС функцій, процесів та операцій, спрямованих на організацію та функціонування системи внутрішнього контролю та управління ризиками, визначається внутрішніми, затвердженими в установленому порядку наказами, розпорядженнями, правилами, положеннями, порядками, посадовими інструкціями тощо.

1.4. Функціонування ефективного управління ризиками в ДСНС організовує та забезпечує керівник ДСНС відповідно до Порядку з організації внутрішнього контролю в системі ДСНС, затвердженого наказом ДСНС від 20.02.2019 № 112, в якому визначено механізм здійснення внутрішнього контролю, зарегламентовано питання управління ризиками, здійснено розподіл відповідальності між посадовими особами щодо належного функціонування системи внутрішнього контролю, встановлено вимоги до обміну інформацією та комунікації, строки та порядок моніторингу і звітування з питань внутрішнього контролю тощо.

1.5. Відповідальною особою за функціонування управління ризиками є керівник ДСНС. З метою оптимізації роботи щодо покращення функціонування внутрішнього контролю наказом ДСНС від 05.04.2019 № 208 створено робочу групу (далі – РГ).

1.6. Члени РГ здійснюють загальну координацію управління ризиками, моніторингу та оцінки функціонування системи внутрішнього контролю в апараті ДСНС та можуть встановлюватися додаткові вимоги щодо їх організації та функціонування, адекватні особливості діяльності ДСНС, характеру та обсягу операцій, що здійснюються під час виконання основних функцій та завдань, покладених на ДСНС. До їх обов’язків також належить організація розроблення, подання для затвердження, періодичне оновлення та контроль за виконанням документів із внутрішнього контролю та управління ризиками, контроль виконання Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів.

1.7. У цьому Порядку наведені нижче терміни вживаються у таких значеннях:

адміністративний регламент – обов’язковий для виконання порядок дій (рішень) ДСНС, його структурних підрозділів і посадовців, спрямований на здійснення їх повноважень у процесі виконання державних функцій;

інформація – будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронній формі;

об’єкти внутрішнього контролю – адміністративні, фінансово-господарські, технологічні та інші процеси, здійснення яких забезпечується структурними підрозділами, особами рядового і начальницького складу та працівниками (далі – працівники) у межах визначених повноважень та відповідальності;

операції – окремі частини процесу, які здійснюються у визначеній послідовності;

процеси – сукупність взаємопов’язаних процесів, що забезпечують виконання ДСНС відповідної функції;

ризик – можливість настання події, що матиме вплив на здатність установи виконувати завдання і функції та досягти визначеної мети (місії), стратегічних та інших цілей діяльності установи;

суб’єкти внутрішнього контролю – керівники самостійних структурних підрозділів апарату ДСНС, територіальних органів ДСНС, підприємств, установ та організацій сфери управління ДСНС та їх структурні підрозділи;

функції ДСНС – це напрями діяльності ДСНС, визначені законодавством України, що виконуються на постійній основі;

залишковий ризик – це ймовірна подія, яка може залишати вплив на досягнення визначених цілей, виконання установою функцій, процесів і операцій або мати негативні наслідки після впровадження заходу впливу до попередньо ідентифікованого ризику;

звіт про стан функціонування та запровадження внутрішнього контролю – щорічний звіт РГ керівнику ДСНС про результати проведеного аналізу затверджених адміністративних регламентів та надання пропозицій щодо їх вдосконалення, внесення змін та регламентування нових пріоритетних процесів діяльності апарату ДСНС, функціонування управління ризиками;

реєстр ризиків – документ, що включає опис ідентифікованих ризиків та їх оцінку;

системний ризик – ризик, який притаманний діяльності декількох установ та потребує вжиття заходів щодо реагування на нього на рівні органу відповідального за діяльність.

Термін «внутрішній контроль» вживається у значенні, що застосовується в Бюджетному кодексі України, терміни «ідентифікація ризиків», «ризик», «система внутрішнього контролю», «внутрішнє середовище», «управління ризиками», «заходи контролю», «інформація та комунікація», «моніторинг» вживаються у значенні, наведених в Основних засадах здійснення внутрішнього контролю розпорядниками бюджетних коштів, затверджених

постановою Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2018 р. № 1062 (далі – Основні засади), та відповідають вживаним у затвердженому наказом ДСНС від 20.02.2019 № 112 Порядку з організації внутрішнього контролю в системі ДСНС.

II. Визначення цілей

2.1. Цілями управління ризиками є:

забезпечення виконання визначених завдань у найбільш ефективний та результативний спосіб;

забезпечення оптимального використання ресурсів та збереження їх від втрат, псування, незаконного та неефективного використання;

попередження потенційних подій, які негативно впливають на досягнення цілей та розвиток спроможностей;

вчасне використання створених обставинами можливостей щодо покращення процесів та розвитку спроможностей;

забезпечення достовірності та своєчасності фінансової, статистичної і управлінської звітності та іншої інформації, яка використовується для прийняття управлінських рішень.

2.2. Управління ризиками полягає у:

визначенні (ідентифікації) та оцінці ризиків для найбільш раннього виявлення можливих порушень та недоліків, неефективного використання ресурсів під час виконання ДСНС функцій, процесів, операцій;

прийнятті рішень щодо реагування на ризики;

визначення способів реагування на ідентифіковані та оцінені ризики;

забезпеченні результативності запроваджених заходів реагування, контролю та впливу на ризики.

III. Класифікація ризиків

3.1. Ідентифікація ризиків у ДСНС – це діяльність, пов’язана з визначенням найбільш ризикових сфер діяльності, зосередження наявних ресурсів для управління найбільш суттєвими з них, встановленням відповідальних посадових осіб за управління ризиками у відповідних сферах.

3.2. Ризики класифікуються за категоріями та видами.

За категоріями ризики поділяються на:

зовнішні – це потенційні події, які є зовнішніми по відношенню до ДСНС та ймовірність виникнення яких не пов’язана з виконанням ДСНС функцій, процесів, операцій. До зовнішніх ризиків належать законодавчі, операційно-технологічні та програмно-технічні ризики;

внутрішні – це потенційні події, ймовірність виникнення яких безпосередньо пов’язана з виконанням ДСНС відповідних процесів та операцій. До внутрішніх ризиків належать законодавчі, операційно-технологічні, програмно-технічні, кадрові та фінансово-господарські ризики.

Законодавчі ризики – це ризики, ймовірність виникнення яких пов'язана із відсутністю, суперечністю або не чіткою регламентацією виконання операцій у відповідних нормативно-правових актах, законодавчими змінами тощо.

Операційно-технологічні ризики – це ризики, ймовірність виникнення яких пов'язана із порушенням визначеного порядку виконання операцій, зокрема термінів та формату подання документів, розподілу повноважень з виконання операцій тощо.

Програмно технічні ризики – це ризики, ймовірність виникнення яких пов'язана із відсутністю прикладного програмного забезпечення або змін до нього відповідно до діючої нормативно-правової бази, неналежною роботою або відсутністю необхідних технічних засобів тощо.

Кадрові ризики – це ризики, ймовірність виникнення яких пов'язана із неналежною професійною підготовкою суб'єктів внутрішнього контролю (осіб рядового та начальницького складу, працівників), неналежного виконання ними функціональних обов'язків тощо.

Фінансово-господарські ризики - це ризики, ймовірність виникнення яких пов'язана із фінансово-господарським станом ДСНС, зокрема неналежним ресурсним, матеріальним забезпеченням тощо.

3.3. Оцінка ризиків – визначення ступеню ризиків на основі експертних висновків суб'єктів внутрішнього контролю за критеріями ймовірності виникнення ризиків та їх впливу на спроможність суб'єктів внутрішнього контролю досягати визначені цілі.

За ймовірністю виникнення, ризики оцінюються за критеріями:

низької ймовірності виникнення – це ризики, виникнення яких може відбутися у виняткових випадках;

середньої ймовірності виникнення – це ризики, за якими існує незначна ймовірність їх виникнення, але випадки виникнення вже були;

високої ймовірності виникнення – це ризики, за якими існує велика ймовірність їх виникнення.

За впливом ризиків на спроможність суб'єктів внутрішнього контролю досягати визначені стратегічні цілі, ризики оцінюються за критеріями:

низького рівня впливу – це ризики, вплив яких є мінімальний та/або невеликої тяжкості на досягнення суб'єктами внутрішнього контролю визначених цілей. До таких ризиків можуть бути віднесені окремі прорахунки у діяльності, несвоєчасне опрацювання окремих документів, недостатній рівень професійних знань окремих суб'єктів внутрішнього контролю;

середнього рівня впливу – це ризики, вплив яких є середньої тяжкості на досягнення суб'єктами внутрішнього контролю визначених цілей. До таких ризиків може бути віднесено, зокрема, відсутність документації, неналежна якість проведення оформлення результатів інвентаризації, використання майна та ресурсів за цільовим призначенням та інші;

високого рівня впливу – це ризики, вплив яких є тяжким та/або особливо тяжким на досягнення суб'єктами внутрішнього контролю визначених цілей. До них, зокрема, належать нормативна неврегульованість (зарегульованість)

окремих управлінських процесів, висока ймовірність корупції та шахрайства, неефективність та втрата контролю за управлінськими процесами, відсутність бухгалтерського обліку, висока плинність кадрів, невизначеність відповідальності за виконання окремих функцій та інші.

3.4. Оцінка ризиків за критеріями ймовірності виникнення ризику та впливом ризиків на спроможність суб'єктів внутрішнього контролю досягати визначені стратегічні цілі здійснюється відповідно до Матриці оцінки ризиків (додаток 3 Порядку з організації внутрішнього контролю в системі ДСНС). Загальний показник ризику визначається як числове значення ймовірності, помножене на числове значення рівня впливу ризику.

IV. Управління ризиками

4.1. Управління ризиками здійснюється з метою визначення (ідентифікації) та оцінки ризиків для найбільш раннього виявлення можливих порушень та недоліків, неефективного використання ресурсів під час виконання установами функцій, процесів, та операцій, прийняті рішення щодо реагування на ризики, визначення способів реагування на ідентифіковані та оцінені ризики, забезпеченні результативності запроваджених заходів реагування, контролю та впливу на ризики.

4.2. Управління ризиками здійснюється за принципами:

безперервності (ідентифікація та оцінка ризиків здійснюється безперервно);

економності та ефективності (витрати на управління ризиками не повинні перевищувати можливі витрати під час прийняття ризику);

інтеграції (виявлення ризиків забезпечують усі суб'єкти внутрішнього контролю);

постійного моніторингу (моніторинг рівня ризиків та контроль за результатами виконання заходів з управління такими ризиками здійснюється постійно);

повноти характеристики (аналіз явищ, пов'язаних з управлінням ризиками, проводиться всебічно);

системності (достатність і достовірність інформаційного забезпечення управління ризиками, урахування всіх можливих джерел виникнення ризиків та використання способів впливу на них, розроблення заходів, необхідних для уникнення ризику).

4.3. Процес управління ризиками має вертикальну структуру управління та здійснюється з урахуванням наступного розподілу ризиків між посадовими особами ДСНС, суб'єктами внутрішнього контролю (відповідно до Матриці оцінки):

ризики, які оцінено в числових значеннях (ЧЗ) від 1 до 2 потребує потребують прийняття рішень та/або вжиття заходів контролю безпосередньо на рівні суб'єктів внутрішнього контролю;

ризика, які оцінено в числових значеннях від 3 до 4, потребують прийняття рішень та/або вжиття заходів контролю на рівні суб'єктів внутрішнього контролю або за необхідності на рівні керівника ДСНС;

внутрішні ризики, які оцінено в числових значеннях від 6 до 9, потребують прийняття рішень та затвердження адміністративних регламентів на рівні ДСНС, у разі неможливості їх вирішення на рівні керівника ДСНС;

зовнішні ризики, які оцінено в числових значеннях від 6 до 9, потребують прийняття рішень та/або вжиття заходів контролю на рівні керівника ДСНС.

4.4. Визначення способів реагування на ідентифіковані та оцінені ризики полягає в прийнятті керівником ДСНС за поданням відповідальних осіб (Голови РГ) рішення щодо зменшення, прийняття, розділення чи уникнення ризику.

Уникнення ризику означає призупинення (припинення) діяльності, яка призводить до підвищення ризику.

Зменшення ризику означає вжиття заходів, які сприяють зменшенню ймовірності виникнення ризику та/або його впливу.

Розподіл (передача) ризику означає перенесення або розподіл частини ризику.

Прийняття ризику означає, що жодних дій до нього не застосовується.

Такий спосіб реагування використовується у випадках:

якщо за результатами оцінки ризику визначено, що його вплив на діяльність буде мінімальним і суттєво не позначиться на досягненні мети і цілей ДСНС;

якщо обсяг витрат на заходи контролю перевищує вигоди від зменшення ризику чи ймовірні негативні наслідки від настання ризику;

якщо можливі способи реагування створюють додаткові суттєві ризики, якщо ДСНС не може вплинути на ризик.

4.5. Рішення щодо реагування на ризики приймаються РГ з урахуванням визначеного допустимого рівня ризику. Визначення допустимого рівня ризику є суб'єктивним процесом, однак є важливим аспектом управління ризиками.

4.6. Під час прийняття рішення щодо способу реагування на ризик звертають увагу на:

оцінку ймовірності та впливу ризику;

витрати, пов'язані з реагуванням на ризик, порівняно з отриманою вигодою від його зменшення;

те, чи не створює обраний спосіб реагування на ризик додаткових ризиків.

4.7. Ефективне управління ризиками передбачає:

обробку, систематизацію та аналіз інформації щодо ідентифікації та оцінки ризиків за відповідними (встановленими описами внутрішнього середовища) напрямками діяльності;

підтримку в актуальному стані реєстру ризиків;

визначення можливого часу настання ризиків для якісного планування строків виконання заходів щодо реагування на них;

визначення ресурсів, необхідних для управління ризиками;
визначення прогнозованого ефекту від виконання заходів реагування на ризику;

розробку, затвердження та виконання Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів і своєчасне внесення змін до нього (за необхідністю);

систематичне здійснення заходів контролю відповідальними особами;
інформування керівника ДСНС щодо системних ризиків та ризиків, які потребують вирішення на його рівні управління та на рівні МВС;

контроль за виконанням Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів (моніторинг виконання плану).

V. Заходи контролю

5.1. Для забезпечення результативності запроваджених заходів контролю та впливу на ризику вони повинні відповідати таким умовам:

доцільності – відповідні заходи контролю у відповідному місці та відповідно до ризику, якого це стосується;

послідовності та періодичності – суб'єкти внутрішнього контролю повинні постійно дотримуватися вимог законодавства та нормативних документів, регламентів, положень, порядків тощо та не порушувати їх;

економічності – ресурси, необхідні для здійснення контролю, не повинні перевищувати очікуваний ефект;

повноти, обґрунтованості та безпосереднього відношення до цілей контролю.

5.2. Заходи контролю поділяються за часом здійснення, характером контрольних дій, повнотою охоплення, способами перевірки та періодичністю.

За часом здійснення заходи контролю поділяються на:

попередні – які призначені для запобігання відхиленням, помилкам і зловживанням, які виконуються до фактичного початку процесу (операції) та спрямовані на обмеження можливості виникнення ризику;

поточні – які призначені для своєчасного виявлення і негайного відвернення чи усунення відхилень, помилок і зловживань під час виконання операцій, вбудованих у процеси, які здійснюються в режимі реального часу;

подальші – які призначені для виявлення і усунення (коригування) відхилень, помилок і зловживань (небажаних результатів) після завершення процесу (операції, процедури).

За характером дій заходи контролю поділяються на:

превентивні – які спрямовані на обмеження можливості виникнення ризику, помилок, відхилень чи інших небажаних наслідків, що досягається шляхом ретельного підбору працівників на посади з матеріальною відповідальністю, виконання процедур візування, погодження та затвердження;

директивні – які впливають на поведінку працівників для забезпечення досягнення конкретного результату, що забезпечується чітким розподілом обов'язків та повноважень;

виявляючі – які перевіряють результати після виконання управлінського рішення, операції чи виникнення події, у тому числі виявляють відхилення чи небажані наслідки;

коригуючі – які призначені для усунення відхилень чи небажаних наслідків, зменшення ризиків, помилок та втрат.

За повнотою охоплення заходи контролю поділяються на:

суцільні – які охоплюють усі без винятку операції;

вибіркові – під час яких перевіряються окремі операції;

наскрізні – які супроводжують здійснення всіх процесів від початку до завершення.

За способом перевірки заходи контролю поділяються на:

документальні – які засновані на перевірці документів та бухгалтерських записів;

фактичні – які здійснюються шляхом вимірювання, зауваження, перерахунку та інших аналогічних процедур, з метою встановлення дійсного кількісно-якісного стану об'єктів перевірки.

За періодичністю заходи контролю поділяються на:

постійні – які здійснюються безперервно;

періодичні – які здійснюються через визначені проміжки часу;

раптові – строки проведення яких не повинні бути відомі заінтересованим особам.

5.3. Процедура контролю повинна включати у себе:

погодження і затвердження операцій до їх фактичного виконання;

розподіл обов'язків та повноважень з метою зменшення кількості ризиків помилок чи втрат, виявлення можливих проблем;

контроль за достовірністю проведених операцій, перевірка процесів та операцій до та після їх проведення;

оцінка загальних результатів діяльності ДСНС, окремих функцій та завдань;

систематичний нагляд за роботою кожного структурного підрозділу та працівників;

нагляд, який забезпечує оцінку досягнення, повноти та своєчасності поставлених цілей;

інші заходи, у тому числі визначені описами внутрішнього середовища ДСНС (адміністративними регламентами), затвердженими в установленому порядку, механізмами контролю за порядком та своєчасністю виконання документів та правилами внутрішнього розпорядку тощо.

VI. Інформаційний та комунікаційний обмін при управлінні ризиками

6.1. Інформаційний та комунікаційний обмін управління ризиками повинен гарантувати керівнику ДСНС та відповідальним особам наявність інформації, необхідної для прийняття рішень із виконання покладених на них завдань та функцій (досягнення визначених спроможностей).

6.2. Інформація повинна бути:

доцільною, що передбачає наявність лише необхідної інформації;
своєчасною, що передбачає отримання інформації у визначений час;
актуальною, тобто інформація не повинна застаріти до її отримання;
чіткою, тобто правильною та достатньо деталізованою;

доступною, що передбачає вільний доступ до інформації заінтересованим учасникам процесу.

6.3. Для забезпечення отримання інформації необхідно, щоб усі операції, важливі події та процедури контролю були повно, своєчасно та достовірно задокументовані. Якщо інформація є необхідною для прийняття рішень керівником ДСНС та відповідальними особами, відповідні операції та події повинні бути зафіксовані, оброблені та передані негайно після їх настання.

6.4. Комунікація (процес обміну інформацією) повинна проходити в усіх напрямках діяльності ДСНС через усі її структурні підрозділи та доводитися до всіх працівників, у межах визначених повноважень та відповідальності.

6.5. Для реалізації внутрішнього контролю і процесу управління ризиками в основному використовуються такі джерела інформації:

фінансова та управлінська звітність;
статистична та історична інформація;

схеми матеріальних та інформаційних потоків, затверджені правила та процедури;

робочі (оперативні) наради;

нормативно-правові акти, нормативні документи, операційні (за наявності і стратегічні) плани діяльності.

6.6. Керівником ДСНС та відповідальні за організацію та функціонування системи внутрішнього контролю та управління ризиками особи:

мають бути обізнаними про виконання функцій, завдань, ризики та функціонування системи внутрішнього контролю, а також про інші, необхідні для прийняття рішення події та питання;

зобов'язані інформувати працівників про свої інформаційні потреби та надавати йому необхідну інформацію і вказівки;

повинні надавати працівникам (у межах їх визначених повноважень) інформацію щодо своїх очікувань у всіх напрямках діяльності;

мають забезпечити адекватні засоби комунікації із зовнішніми учасниками, а також засоби для отримання інформації від них (зовнішні учасники можуть надати інформацію, яка матиме суттєвий вплив на те, якою установою досягатиме поставлених цілей).

Працівники, державні службовці, особи рядового і начальницького складу (суб'єкти внутрішнього контролю) повинні:

знати про відповідальність щодо виконання конкретних заходів контролю;

розуміти свою роль у системі внутрішнього контролю та управління ризиками.

VII. Моніторинг

7.1. Моніторинг здійснюється як постійний процес проведення оцінки якості функціонування системи внутрішнього контролю та управління ризиками. Моніторинг забезпечує повне виконання рекомендацій і пропозицій для усунення наявних та попередження можливих недоліків системи внутрішнього контролю.

7.2. Постійний моніторинг здійснюється під час щоденної діяльності ДСНС та передбачає управлінські, наглядові та інші дії керівників структурних підрозділів та суб'єктів внутрішнього контролю для визначення і коригування відхилень від встановленого порядку здійснення заходів внутрішнього контролю.

7.3. Для впровадження належного рівня моніторингу визначаються:

ключові заходи контролю, які підлягають моніторингу;

процедури моніторингу, які потрібно застосувати;

періодичність використання заходів моніторингу.

Ефективність системи моніторингу досягається дотриманням основних чотирьох вимог:

визначення пріоритетів ризиків залежно від їх впливу на досягнення поставлених цілей;

визначення заходів контролю, необхідних для управління пріоритетними (ключовими) ризиками;

визначенням інформації, що підтверджує ефективність реалізації заходів контролю;

виконанням Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів.

7.4. Моніторинг функціонування внутрішнього контролю та управління ризиками, а також виконання Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів, здійснюється головою РГ з долученням визначених (відповідальних за окремі напрямки діяльності) членів РГ.

7.5. Вихідними даними для формування зазначеного плану є інформація з Реєстру ризиків, пропозиції керівників структурних підрозділів ДСНС, рекомендації та пропозиції, надані за результатами аудитів та контрольних заходів та прийняті рішення щодо способів реагування на ризики, установлені заходи контролю.

7.6. За результатами моніторингу виконання Плану керівником ДСНС на підставі отриманих від відповідальних осіб матеріалів стосовно контролю (довідок, звітів, інформації) приймається рішення щодо перегляду окремих неефективних заходів контролю, на підставі якого до Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів можуть бути внесені зміни (доповнення).

VIII. Звітування стосовно забезпечення/вдосконалення управління ризиками

8.1. Голова РГ несе відповідальність за інформування керівника ДСНС щодо стану функціонування та запровадження внутрішнього контролю та управління ризиками в ДСНС.

8.2. Для сталого та ефективного функціонування системи внутрішнього контролю та управління ризиками необхідно дотримуватися таких вимог:

розроблення внутрішніх документів, перегляд їх на предмет актуальності;
розроблення адміністративних регламентів основних процесів відповідно до завдань та функцій;

складання опису внутрішнього середовища;

формування реєстру ідентифікованих ризиків та класифікації кожного ризику у розрізі категорії та виду ризику;

здійснення оцінки ризиків за критеріями ймовірності їх виникнення і впливу на спроможність суб'єкта внутрішнього контролю досягати стратегічних цілей;

перегляду на регулярній основі оцінки ризиків і врахування відповідних змін та обставин;

формування та виконання Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів;

впровадження на практиці ефективних способів реагування на ризики та вжиття відповідних заходів для зменшення впливу від настання ймовірних ризикових подій;

здійснення аналізу ефективності запроваджених заходів контролю та оцінки залишкових ризиків;

складання Звіту про виконання Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів;

складання Звіту про стан функціонування системи внутрішнього контролю;

проведення систематичного аналізу внутрішніх документів щодо управління ризиками.

8.3. Звіт про виконання Плану з реалізації заходів контролю та моніторингу впровадження їх результатів готується РГ на підставі моніторингу виконання зазначеного Плану та подається на розгляд керівнику ДСНС.

8.4. Звіт про стан функціонування та запровадження системи внутрішнього контролю в ДСНС готується РГ на підставі усіх отриманих при

здійсненні внутрішнього контролю та управління ризиками документів, повинен містити об'єктивну оцінку стану впровадження системи внутрішнього контролю та управління ризиками, а також визначати одну з трьох оцінок стану функціонування системи внутрішнього контролю (належний рівень, потребує вдосконалення, низький рівень) відповідно до вимог Порядку про організацію внутрішнього контролю в ДСНС.

8.5 РГ в обов'язковому порядку у звітах про стан функціонування внутрішнього контролю зазначає про вжиті заходи щодо реагування на систематичні ризики та ризики, які впливають на належне функціонування напряму діяльності, а також розроблені та затверджені у звітному періоді нормативно-правові акти, регламенти, а також заходи, вжиті для посилення управлінської підзвітності та відповідальності.

8.6 За результатами розгляду звітів керівником ДСНС приймаються рішення щодо напрямів підвищення ефективності внутрішнього контролю та управління ризиками, які доводяться до РГ та суб'єктів внутрішнього контролю для подальшого впровадження.

Начальник Відділу
внутрішнього контролю

Олександр РУЖАНСКИЙ